

Wyścig samochodów Pekin-Paryż: Ks. Borghese,
dotychczasowy zwycięzca w wyścigu.

mo znacznego nałożenia drogi, skierowała się do Petersburga, a stąd na Wierzbolów do Berlina, gdzie oczekuje księcia małżonka jego, przybyła z Rzymu umyślnie na spotkanie.

który umarł w Stanisławowie r. 1887 i tam jest pochowany.

Kim był Agaton Giller, tego starszej generacji schodzącej dzisiaj już z pola, przypominać nie potrzeba. Nazwisko to było przez wszystkich z czcią powtarzane i przez matki Polki synom jako wzór miłości, poświęcenia i pracy niewyczerpanej dla Ojczyzny stawiane.

Dzisiejszej generacji jednak, żyjącej duszną atmosferą codziennych interesów życiowych, której jako ostateczny cel życia, nauk i wysiłków wskazuje się złoty kołnierzyk urzędniczy lub intratną posadę, należy przywieść przed oczy tę postać polskiego rewolucjonisty, męża stanu, polityka, pisarza i żołnierza, który jedną tylko przejęty był, przez całe swoje życie idea: służenia Ojczyźnie, na każdym polu, do ostatniego tchu.

Urodzony w OpałóWKu, województwie Kaliskiem, r. 1831, z ojca żołnierza Napoleońskiego, przejął od niego Agaton miłość i chęć służenia Ojczyźnie. Do szkół uczęszczał w Warszawie. W chwili wybuchu rewolucji węgierskiej, Giller, liczący wówczas lat 17, wybrał się w drogę, ażeby stanąć w szeregach walczących o niepodległość, aliści pojmany przez Prusaków, osadzony został w Raciborzu. Uwolniony, trudni się czas jakiś guwernerką, następnie przenosi się do Krakowa, gdzie zapisuje na uniwersytet. Wydany władzom moskiewskim, został skazany na Sybir. Za amnestią wraca do Warszawy, gdzie bierze się do redagowania „Czytelnia niedzielnej“.

Rok 1862 zastaje go przy pracy konspiracyjnej. Powołują go do komitetu Centralnego Narodowego, następnie do składu Rządu Narodowego. W komitecie Centralnym Giller był przeciwny przedwczesnym porywom. Za jego wpływem odro-

Wyścig samochodów Pekin-Paryż: Luigi Barzini
korespondent pism i towarzysz ks. Borghese.

Śpiący rycerze w Tatrach.

Pięknego dzieła dokonał art.-rzeźbiarz Juliusz Bełtowski, uwieczniając w skale przy dolinie Kościeliskiej jedną z najpiękniejszych legend, z jakich słynie ten uroczy zakątek Polski.

Specjalne zdjęcie dla „Now. Illustr.“ Cz. Biernackiego z Mysowej.
Wyścig samochodów Pekin-Paryż: Dwa samochody »De Dion-Bouton« i »Spykar« w Mysowej we Wschodniej Syberii w dniu 2 b. m.

Ku czci Agatona Gillera.

Co roku w lipcu święci młodzież stanisławowska rocznicę zgonu jednego z najdzielniejszych patriotów doby porozbiorowej, śp. Agatona Gillera,

Ku czci Agatona Gillera: Ś. p. Agaton Giller.

czono też termin wybuchu powstania i Giller rozpoczął organizację tajnego rządu, co świetnie przeprowadził. Tymczasem nastąpił, wbrew jego przestrogom i innych, wybuch powstania. Po upadku tej ostatniej walki o niepodległość, Giller umknął za granicę. W r. 1870 powrócił do kraju i zamieszkał we Lwowie, gdzie redagował „Ruch literacki“. Wydalony ponownie, wyjechał do Szwajcarii i zamieszkał w Rapperswylu. W r. 1884 wreszcie uzyskał pozwolenie powrotu do kraju z warunkiem osiedlenia się w Stanisławowie, gdzie go oddano pod dozór policyjny. Tutaj oddał się gorliwie pracy literackiej i oświatowej, choroba jednak serca i płuc powołała go niebawem na łożo i dzielny patriota, po tyloletniej tułaczce spoczął nareszcie na ziemi ojczyznej. Umarł d. 18 lipca 1887 i z czcią wielką na cmentarzu stanisławowskim został pochowany.

* * *

Poniżej podajemy podobiznę śp. Agatona Gillera oraz rycinę przedstawiającą pomnik dłuta Dykasa, wzniesiony drogą składek na cmentarzu stanisławowskim. Młodzież stanisławowska gromadza się około niego co roku, aby oddać hołd ceniom wielkiego patrioty i pokrzepić dusze swoje wspomnieniem górnych chwil ostatniej rozprawy orężnej z Rosją.

Ku czci Agatona Gillera: Pomnik Agatona Gillera na cmentarzu w Stanisławowie.